

תכנית לאומית לסיוע לניצולי שואה

הצעה להחלטה

מ ח ל י ט י ם , בהמשך לגיבוש תכנית להגדלת הסיוע לניצולי שואה בראשות שר האוצר :

1. להטיל על שר האוצר להפיץ בתוך 21 יום תזכיר חוק שעיקריו כמפורט להלן :

א. העלאת גובה תגמול המינימום המשולם לפי חוק נכי רדיפות הנאצים

התגמול העיקרי המשולם לפי סעיף 4 לחוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז-1957 (להלן – חוק נכי רדיפות הנאצים) לא יפחת מסכום של 2,200 ₪ לחודש. הסכום האמור יעודכן במועדים ובשיעורים שבהם מעודכן התגמול המשולם לפי חוק נכי רדיפות הנאצים כאמור.

ב. הכרה ביוצאי מחנות וגטאות שעלו לישראל לאחר 1.10.53 כנכי רדיפות הנאצים

(1) לא תישלל זכאותם לתגמולים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, של ניצולי שואה אשר שהו במחנה ריכוז, בגטו או במחנה לעבודת פרך, כהגדרתם בסעיף 3(א)(1) לחוק הטבות לניצולי שואה, תשס"ז-2007 (להלן – חוק ההטבות), או אשר מקבלים קצבה חודשית מועידת התביעות לפי ההסכם שנחתם ביום 9 באוקטובר 1992, בידי שר האוצר הפדרלי של גרמניה לבין ועידת התביעות החומריות של יהודים נגד גרמניה (להלן – ההסכם עם גרמניה), רק בשל מועד עלייתם לישראל לאחר 1.10.1953, ובלבד שאינם מקבלים קצבה חודשית מגרמניה לפי חוק הפיצויים הפדראלי לפיצויים או ממדינת חוץ אחרת בשל רדיפות הנאצים ועוזריהם. בהתאם לכך, ההסדר הקבוע בחוק ההטבות בעניין ניצולים כאמור יבוטל ובמקומו תיקבע הזכאות האמורה לפי חוק נכי רדיפות הנאצים.

(2) כל ניצולי השואה המוכרים כיום כזכאים להטבות לפי סעיפים 3 או 4 לחוק ההטבות, יוכרו במקום ההסדר בחוק האמור כזכאים לתגמולים לפי סעיף 3 לחוק נכי רדיפות הנאצים, לכל דבר ועניין, ללא צורך בהגשת בקשה, ובכלל זה יראו אותם כמי שהוכיחו קיומה של נכות בשיעור של 25%.

(3) מי שהוכר בעקבות האמור בסעיף זה כזכאי לתגמול חודשי לפי חוק נכי רדיפות הנאצים (להלן – התגמול) והוא מקבל קצבה חודשית לפי ההסכם עם גרמניה – יופחת מהתגמול סכום בגובה הקצבה החודשית האמורה, המחושב לפי השער היציג של האירו הידוע ב-1 בחודש שבעדו משולם התגמול.

ג. מתן מענק שנתי לניצולי שואה זכאים

(1) ניצול שואה אשר מתקיימים לגביו כל התנאים הבאים זכאי למענק הטבות בסכום של 3,600 שקלים חדשים, שישולם בחודש ינואר של כל שנה :

(א) אזרח ישראלי שהוא תושב ישראל, אשר איננו זכאי לקבל תגמולים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים רק בשל כך שמתקיים בו אחד מאלה :

- (1) הוא עלה לישראל אחרי יום כ"ב בתשרי תשי"ד (1 באוקטובר 1953);
- (2) ההסכם בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה הפדראלית של גרמניה מיום כ' באלול תשי"ב (10 בספטמבר 1952) לא שלל את זכותו לתבוע בשל נכותו את הרפובליקה הפדראלית של גרמניה.
- (ב) הוא אינו מקבל קצבה חודשית בשל רדיפות הנאצים, לרבות לפי אחד מאלו: חוק נכי רדיפות הנאצים; חוק ההטבות; החוק הפדרלי לפיצויים (BEG); ההסכם עם גרמניה; או גמלה חודשית המשולמת על ידי מדינת חוץ אחרת בקשר עם רדיפות הנאצים.
- (2) ניצול שואה אשר זכאי לתגמול מוגדל לפי הכנסה לפי סעיף 4 לחוק נכי רדיפות הנאצים או לתגמול לפי הכנסה לפי סעיף 1ג4 לחוק האמור, זכאי למענק הטבות בסכום של 2,000 שקלים חדשים, שישולם בחודש ינואר של כל שנה.
- (3) סכומי המענק המשולמים לפי סעיף זה יעודכנו בכל שנה בהתאם לעליית מדד המחירים לצרכן.
- (4) תחילתו של סעיף זה היא משנת 2014 לכל מי שיגיש בקשה או שיימצא זכאי במהלך השנה האמורה.
- (5) מענק כספי לפי סעיף זה נועד ליתן, בין היתר, מענה ישיר למימון הוצאות חיוניות ודחופות, הנעשה כיום כנגד המצאת בקשות וקבלות, באמצעות ארגונים חוץ ממשלתיים.

ד. תגמול לבן הזוג לאחר פטירת ניצול השואה

בן זוגו של נכה שנפטר אשר זכאי לקבל תגמול לפי סעיף 11א(א)(1) לחוק נכי רדיפות הנאצים למשך 36 חודשים ממועד הפטירה – יהיה זכאי לקצבה חודשית בסך 2,000 ₪ לחודש מתום 36 חודשים כאמור למשך כל חייו. הטבה זו תחול לגבי נכה שנפטר החל מתחילתם של 36 חודשים הקודמים למועד פרסומו של החוק שייחקק בהתאם להחלטה זו.

ה. גמלת סיעוד

לעניין זכאות לגמלת סיעוד הניתנת לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה – 1995 לא תובא בחשבון הכנסה שמקורה בתגמול חודשי המשולם לפי חוק נכי רדיפות הנאצים.

2. להטיל על שר האוצר לפעול להרחבת ההנחה בתרופות ולתגבור השירותים לניצולי

שואה כמפורט להלן:

א. הרחבת ההנחה בתרופות:

- (1) להרחיב את היקף הזכאים להטבה כך שתיתן לכל ניצולי השואה המקבלים קצבה חודשית בשל רדיפות הנאצים לרבות גמלה חודשית המשולמת על ידי מדינת חוץ בקשר עם רדיפות הנאצים; וכן לכל ניצולי השואה אשר מתקיים בהם האמור בסעיף 1ג(1) להחלטה זו. לעניין זה – יוכר גם כל מי שקיבל פיצוי

- חד פעמי מגרמניה, מועידת התביעות או ממדינת חוץ אחרת בקשר עם נרדפותו.
- (2) להגדיל את שיעור ההנחה כך שתעמוד על 100% (פטור) מדמי השתתפות עצמית ברכישת תרופות מרשם שבסל שירותי הבריאות.
- (3) הנחה לפי החלטה זו תינתן ככל שלא ניתנת הנחה או פטור כאמור מתוקף הסדר אחר.
- לעניין זה "הסדר אחר" – כל הסדר, המעוגן בדין או בהסכם, המקנה זכאות להנחה ברכישת תרופות מרשם הכלולות בסל שירותי הבריאות, לרבות מתוקף חוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994, או חוק אזרחים ותיקים, תש"ן-1989, או הסיוע הניתן על ידי החברה לאיתור והשבת נכסי נספי השואה.
- (4) ההנחה תינתן מראש בעת רכישת התרופה בבית המרקחת, באמצעות קופות החולים;
- (5) תחילתה של הטבה זו תהיה בהתאם להסדר עם קופות החולים ולאחר שיימסרו פרטי הזכאי לידי הקופה, בכפוף לכל דין.

ב. להקצות סכום של 40 מיליון ₪ לשנה לתגבור שירותי רווחה לניצולי השואה, על פי החלטת שר האוצר. בשנת 2014 יוקצה סכום של 20 מיליון ₪.

ג. מענקים לפי סעיף 1ג, הרחבת ההנחה בתרופות לפי סעיף זה, וצעדי סיוע נוספים המעוגנים בהחלטה זו, נועדו ליתן סיוע ישיר לניצולי השואה. הטבות אלו ניתנות, בין היתר, במקום הסיוע הניתן כיום כנגד המצאת בקשות וקבלות, למימון הוצאות דחופות, באמצעות ארגונים חוץ ממשלתיים. אשר על כן, יעודכן בהתאמה תקציב סל השירותים המוקצה לתמיכה מהסוג האמור החל משנת 2014.

3. טיפול נפשי לניצולי שואה שאינם מקבלים קצבה חודשית

כל ניצולי השואה הזכאים למענק שנתי כאמור בסעיף 1ג(1) להחלטה זו יהיו זכאים לקבל טיפול נפשי בקשר עם נרדפותם, על פי אותם הסדרים המופעלים כיום על ידי הרשות לזכויות ניצולי השואה בקשר עם ניצולים המוכרים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים. לצורך כך יוקצה סכום של 30 מיליון ₪ בשנה.

4. התאמות בתקציב המדינה

לצורך מימון תקצוב הגדלת הסיוע לניצולי השואה -

- א. להנחות את שר האוצר בהתאם לסמכותו לפי סעיף 13 לחוק יסודות התקציב, תשמ"ה - 1985, להעביר לתקציב בשנת 2014 98% מסך העודפים המחויבים אשר נוצרו בשנת 2013.
- ב. להטיל על שר החינוך ושר הרווחה והשירותים החברתיים להפחית את תקציב משרדיהם בשנת הכספים 2014 בגובה יתרת העלות הנדרשת ליישום התכנית, בסכום של 100 מיליון ש"ח לכל משרד.

דברי הסבר

רקע כללי

הצעת ההחלטה כוללת שורה של צעדים להגדלת הסיוע הניתן לניצולי שואה החיים בישראל, אשר גובשו בראשות שר האוצר, וזאת בהמשך להסדרי סיוע נוספים שננקטו במהלך השנה האחרונה לטובת ניצולי השואה. מטרת הצעדים היא להגדיל את רווחתם של ניצולי השואה ולהקל עליהם בקיצור הליכים בירוקרטים.

לסעיף 1 - מוצע להטיל על שר האוצר להפיץ בתוך 21 יום תזכיר חוק שעיקריו כדלקמן:

א. הגדלת סכום תגמול המינימום המשולם לפי חוק נכי רדיפות הנאצים

גובה התגמול החודשי המשולם לפי חוק נכי רדיפות הנאצים נגזר משיעור נכותו של ניצול השואה באופן שהתגמול המינימלי, המשולם לדרגת נכות בשיעור 25%, עומד על 1,825 ₪. מוצע, כי התגמול המשולם לפי החוק לא יפחת מסכום של 2,200 ₪, והוא יעודכן במועדים ובשיעורים שבהם מעודכן התגמול העיקרי המשולם לפי החוק האמור.

ב. הכרה ביוצאי מחנות וגטאות שעלו לאחר 1.10.53 כנכי רדיפות הנאצים

החוק העיקרי המעניק תגמולים חודשיים והטבות לניצולי שואה הוא חוק נכי רדיפות הנאצים, אשר קובע כתנאי מקדמי לזכאות לתגמולים מועד עלייה לישראל עד 1.10.53, מהטעם שמי שעלה לאחר המועד האמור לא נשללה זכאותו לתבוע את גרמניה בגין נזקי גוף שנגרמו לו בשל רדיפות הנאצים.

מוצע לקבוע, כי לא תישלל הזכאות לפי חוק נכי רדיפות הנאצים מניצולי שואה מהמעגל הראשון, הכוללים יוצאי מחנות ריכוז וגטאות, וזאת גם אם עלו לישראל לאחר 1.10.53. קבוצה זו מוגדרת כיום במסגרת סעיפים 3 ו-4 לחוק הטבות לניצולי שואה, תשס"ז-2007 (להלן - חוק ההטבות). בהתאם לכך, מוצע לקבוע, כי הניצולים המוכרים לפי החוק האמור יוכרו כזכאים לתגמולים לפי סעיף 3 לחוק נכי רדיפות הנאצים, לכל דבר ועניין, ללא צורך בהגשת בקשה, ובכלל זה יראו אותם כמי שהוכיחו קיומה של נכות בשיעור של 25%, היא דרגת הנכות המינימלית המזכה בתגמולים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים. בהתאם לכך, ההסדר הקבוע בחוק ההטבות בעניין ניצולים כאמור יבוטל ובמקומו תיקבע הזכאות האמורה לפי חוק נכי רדיפות הנאצים שהנו הסדר מיטב ורחב יותר, כפי שיפורט להלן.

יובהר, כי קבוצת ניצולי השואה המוכרים כיום לפי חוק ההטבות כאמור מונה כ-18,500 איש, כמפורט להלן:

1. ניצולי שואה ששהו במחנות ריכוז, בגטאות, במקום מסתור או בזהות בדויה ואשר מקבלים קצבה מועידת התביעות החומריות לפי הסכם שנחתם בשנת 1992 בין ממשלת גרמניה ובין ועידת התביעות. גובה הקצבה הוא 930 אירו לשלושה חודשים.
2. ניצולי שואה ששהו במחנה ריכוז, בגטו או במחנה שעבדו בו בעבודת פרך ואשר מקבלים קצבה מאוצר המדינה לפי חוק ההטבות. גובה הקצבה הוא 1,850 ₪ לחודש.

ניצולי השואה האמורים מקבלים מספר הטבות נלוות מתוקף ההכרה בהם לפי חוק ההטבות.

יחד עם זאת, ההכרה לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, בשונה מהכרה לפי חוק ההטבות, מקנה זכאות לשורה של זכויות, ובכללן:

1. תגמול חודשי אשר יכול לעלות בהתאם לעלייה בדרגת הנכות, בין אם כביטוי להחמרת מצב ובין אם כביטוי להכרה במחלות נוספות כקשורות לשואה, לבקשת הניצול. בהתאם לכך התגמול הבסיסי יכול לנוע בין 2,200 ₪ לחודש לפי המוצע בהחלטה לבין 5,405 ₪ לחודש (לדרגת נכות 100%).
2. תגמול מוגדל הכולל תוספת סוציאלית לניצולים נזקקים העומדים במבחן הכנסות: בין 5,317 ₪ ועד למעלה מ-9,000 ₪ לחודש (בהתאם לדרגת הנכות).
3. מימון טיפול רפואי במחלות המוכרות כקשורות לשואה. בשנים האחרונות הוכרו, במסגרת החלטה מיטיבה, שורה ארוכה של מחלות נוספות, שעד אז לא הוכרו כקשורות לשואה. ההכרה באותן מחלות משמעותה, מעבר להעלאת שיעורי התגמול, גם מימון טיפול רפואי מלא בגין אותן מחלות.
4. הטבות נלוות נוספות ובהן תגמול שארים – במקרה של פטירת הניצול שהוכר לפי חוק נכי רדיפות הנאצים משולם לבן זוגו תגמול שארים במשך 36 חודשי תגמול לאחר הפטירה. כמו כן בהתאם למוצע בהחלטה לאחר 36 חודשים תשולם לבן זוגו של הנכה קצבה חודשית בסך של 2,000 ₪ למשך כל חייו. בנוסף, במקרה שהניצול קיבל תגמול מוגדל משולם תגמול שארים לבן הזוג למשך כל חייו (בניכוי הכנסותיו הנוספות).

לפיכך ולנוכח נרדפותם המובהקת של ניצולי שואה כאמור, מוצע להכיר בהם כנכים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים. כן מוצע לקבוע, כי מהתגמול שישולם לפי חוק נכי רדיפות הנאצים יופחת סכום בגובה הקצבה החודשית המשולמת לפי ההסכם עם גרמניה.

ג. מתן מענק שנתי לניצולי שואה זכאים

תנאי מקדמי לצורך זכאות לתגמולים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, הוא כי ניצול השואה היה זכאי בשל נכותו לקבל פיצוי מגרמניה אלמלא הסכם השילומים וכן כי עלה לישראל עד 1.10.53. כמו כן, חוק הטבות לניצולי שואה נועד רק לניצולי שואה יוצאי מחנות וגטאות, כהגדרתם בחוק.

בהתאם לכך, קיימים ניצולי שואה רבים אשר אינם כלולים בחוק נכי רדיפות הנאצים מאחר ואינם עומדים בתנאי המקדמי שעניינו עלייה לישראל עד 1.10.53, וכן הם אינם כלולים בחוק ההטבות מהטעם שאינם יוצאי מחנות וגטאות.

אשר על כן, מוצע להעניק מענק הטבות שנתי בסך 3,600 ₪ לניצולי שואה כאמור, אשר אינם זכאים לקבל תגמולים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים רק בשל כך שעלו לישראל אחרי 1.10.53, או בשל כך שהסכם השילומים לא שלל את זכותם לתבוע את גרמניה בגין נזקי גוף. זאת, ככל שאינם מקבלים קצבה חודשית בשל נרדפותם בשואה.

המענק האמור נועד לחסוך קשיים ותהליכים בירוקרטיים, כמענה ישיר לניצול השואה, במקום "ערוץ ההחזרים" המופעל כיום באמצעות ארגונים חוץ ממשלתיים אשר מותנה בהמצאת בקשות וקבלות.

במקום הסדר "ההחזרים" הקיים כיום, מוצע לשלם ישירות לניצול מענק שנתי, באופן אוטומטי, בתחילת כל שנה, לשימוש לפי צרכיו.

בהתאם לכך, מוצע לקבוע זכאות למענק בסך 2,000 ₪ לכל ניצולי השואה אשר מקבלים תגמול חודשי לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, הכולל רובד סוציאלי מיוחד: תגמול לפי הכנסה או תגמול מוגדל לפי הכנסה.

מענק כספי לפי סעיף זה נועד ליתן, בין היתר, מענה ישיר למימון הוצאות חיוניות ודחופות, הנעשה כיום כנגד המצאת בקשות וקבלות, באמצעות ארגונים חוץ ממשלתיים.

ד. תגמול לבן הזוג לאחר פטירת ניצול השואה

מוצע לקבוע, כי בן זוגו של נכה שנפטר אשר זכאי לקבל תגמול לפי סעיף 11א(א)(1) לחוק נכי רדיפות הנאצים למשך 36 חודשים ממועד הפטירה – יהיה זכאי לקצבה חודשית בסך 2,000 ₪ לחודש מתום 36 חודשים כאמור למשך כל חייו. הטבה זו תחול לגבי נכה שנפטר החל מתחילתם של 36 חודשים הקודמים למועד פרסומו של החוק שייחקק בהתאם למוצע בהחלטה.

ה. גמלת סיעוד

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה – 1995 קובע סוגי קצבאות אשר לא יובאו בחשבון לצורך זכאות לגמלת סיעוד, ובכללן קצבה המשולמת לפי חוק הפיצויים הגרמני, לפי ההסכם עם גרמניה, ועוד. מוצע לקבוע, כי גם תגמול חודשי המשולם לפי חוק נכי רדיפות הנאצים לא יובא בחשבון כהכנסה לעניין זה.

לסעיף 2 - הנחה בתרופות ותגבור שירותים

לפיסקה א' – מוצע להגדיל את שיעור ההנחה בתרופות הניתנת כיום, הן לעניין היקף הזכאים והן לעניין שיעור ההנחה כך שתעמוד על 100% :

כיום ההנחה עומדת על שיעור של 50% (לניצולים מתחת לגיל 75) ו-56% (לניצולים מעל גיל 75) והיא ניתנת רק לניצולי שואה המקבלים קצבה חודשית מישראל או מגרמניה. בהתאם למוצע ההנחה תינתן לכל ניצולי השואה המקבלים קצבה חודשית בשל רדיפות הנאצים לרבות גמלה חודשית המשולמת על ידי מדינת חוץ בקשר עם רדיפות הנאצים; וכן לכל ניצולי השואה אשר מתקיים בהם האמור בסעיף 1ג(1) להחלטה זו ושאינם מקבלים קצבה חודשית כאמור. על מנת להקל על התהליך, הרי שלעניין ההנחה בתרופות בלבד יוכר כל מי שקיבל תגמול חד פעמי מגרמניה, מועידת התביעות או ממדינת חוץ אחרת בקשר עם נרדפותו.

תחילת הטבה זו תהיה בהתאם להסדר עם קופות החולים ולאחר שיימסרו פרטי הזכאים לידי הקופות, בכפוף לכל דין.

לפיסקה ב' – מוצע להקצות סכום של 40 מיליון ₪ לשנה לתגבור שירותי הרווחה לניצולי השואה, על פי החלטת שר האוצר. בשנת 2014 יוקצה סכום של 20 מיליון ₪.

לפיסקה ג' - המענק הניתן לפי סעיף 1ג' להחלטה והטבות נוספות המעוגנות בתכנית הסיוע ובכללן הרחבת ההנחה בתרופות, נועדו ליתן סיוע ישיר לניצולי השואה. הטבות אלו ניתנות, בין היתר, במקום הסיוע הניתן כיום כנגד המצאת בקשות וקבלות, למימון הוצאות דחופות, באמצעות ארגונים חוץ ממשלתיים. אשר על כן, יעודכן בהתאמה תקציב הסל המוקצה לתמיכה מהסוג האמור החל משנת 2014.

לסעיף 3 - טיפול נפשי לניצולי שואה שאינם מקבלים קצבה חודשית

מוצע לתת סיוע נפשי ופסיכולוגי לניצולי השואה שהוכרו בעקבות החלטה זו, בדומה לסיוע שמקבלים ניצולי השואה המקבלים קצבה חודשית. בהתאם לכך, כל ניצולי השואה הזכאים למענק שנתי כאמור בסעיף 1ג(1) להחלטה יהיו זכאים לקבל טיפול נפשי בקשר עם נרדפותם, על פי אותם הסדרים המופעלים כיום על ידי הרשות לזכויות ניצולי השואה בקשר עם ניצולים המוכרים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים.

לסעיף 4 – התאמות בתקציב המדינה

לצורך מימון תקצוב הגדלת הסיוע לניצולי השואה - מוצע להנחות את שר האוצר בהתאם לסמכותו לפי סעיף 13 לחוק יסודות התקציב, תשמ"ה - 1985, להעביר לתקציב בשנת 2014 98% מסך העודפים המחויבים אשר נוצרו בשנת 2013. כן מוצע להטיל על שר החינוך ושר הרווחה והשירותים החברתיים להפחית את תקציב משרדיהם בשנת הכספים 2014 בגובה יתרת העלות הנדרשת ליישום התכנית, בסכום של 100 מיליון ש"ח לכל משרד.

נתונים כלכליים והשפעה על משק המדינה

להצעה השפעה משמעותית על קבוצה רחבה של ניצולי שואה החיים בישראל.

תקציב

העלות הכוללת של ההצעה מוערכת בכ- מיליארד ₪ בשנה בהבשלה מלאה.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם

תיתכן השפעה על מצבת כח האדם, בשים לב להכרה בקבוצה חדשה של ניצולים לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, שמשמעותה גידול במספר הבקשות להכרה במחלות, לקיום ועדות רפואיות, למימון טיפול רפואי, לקבלת תגמולים מוגדלים, ועוד. כמו גם בשים לב להכרה באוכלוסיות נוספות כזכאיות למענק שנתי ולטיפול נפשי, על כל המשמעות הנלוות לכך.

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

לא רלוונטי.

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

החלטת ממשלה מספר 2534 מיום 4 בנובמבר 2007

החלטת ממשלה מספר 2941 מיום 13 בינואר 2008

החלטת ממשלה מספר 913 מיום 17 בנובמבר 2013

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

מצ"ב חוות דעתם של היועצים המשפטיים של המשרדים יוזמי ההצעה.

סיווגים*

סיווג ראשי: החלטה ביצועית

סיווג משני: ביצועי

תחום פעולה עיקרי: חברה וכלכלה

מוגש על ידי שר האוצר

ועל ידי שר הרווחה והשירותים החברתיים

כ"ג בניסן התשע"ד

23 באפריל 2014

חוות דעת משפטיות הנלוות להצעת החלטה לממשלה

נושא הצעת ההחלטה:

תכנית לאומית לסיוע לניצולי השואה.

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטיה המשפטיים:

הצעת ההחלטה באה לעגן שורה של צעדים להגדלת הסיוע הניתן לניצולי שואה החיים בישראל, ולקיצור הליכים בירוקרטים.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

אין

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

לא רלוונטי

עמדת היועצים המשפטיים של המשרדים שהשרים העומדים בראשם מגישים את ההצעה:

אין מניעה לאשר את הצעת ההחלטה

יו"ר ועדה
תפקיד

יו"ר ד"ר
שם

חתימה

תפקיד

שם

חתימה

חוות דעת משפטיות הנלוות להצעת החלטה לממשלה

נושא הצעת ההחלטה:

תכנית לאומית לסיוע לניצולי השואה.

תמצית ההצעה בהתייחס להובטחה המשפטיות:

הצעת ההחלטה באה לענן שורה של צעדים להגדלת הסיוע הניתן לניצולי שואה החיים בישראל, ולקיצור הליכים בירוקרטים.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

אין

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

לא רלוונטי

עמדת היועצים המשפטיים של המשרדים שהשרים העומדים בראשם מגישים את ההצעה:

אין מניעה לאשר את הצעת ההחלטה

תפקיד

שם

חתימה

ס/עמרם רוזנהר
תפקיד
מ"מ יועצים

ב"ת א"ר
שם

ר. ישר
חתימה